DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)
den 16 december 1999 *

I mål C-74/98,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Østre Landsret (Danmark), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

DAT-SCHAUB amba

och

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,

angående tolkningen av artikel 17.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216),

* Rättegångsspråk: danska.

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Sevón (referent) samt domarna P. Jann och M. Wathelet,

generaladvokat: J. Mischo,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— DAT-SCHAUB amba, genom advokaten A. Fischer, Köpenhamn,

— Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, genom advokaterna K. Hagel-Sørensen och B. Moll Sørensen, Köpenhamn,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren H.P. Hartvig, i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 6 maj 1999 av: DAT-SCHAUB amba, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri och kommissionen,

och efter att den 3 juni 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Østre Landsret har genom beslut av den 12 mars 1998, som inkom till domstolens kansli den 17 mars samma år, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) ställt en fråga om tolkningen av artikel 17.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216).

2 Frågan har uppkommit i en tvist mellan DAT-SCHAUB amba (nedan kallat DAT-SCHAUB) och Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (nedan kallat ministeriet) angående ministeriets beslut att inte bevilja DAT-SCHAUB exportbidrag för nötkött avsett att exporteras till Förenade Arabemiraten när nötköttet bearbetats där utan att det har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion och därefter exporterats till andra länder som är medlemmar i de arabiska gulfstaternas samarbetsråd (nedan kallade AGS-länderna).

De gemenskapsrättsliga bestämmelserna

3 I förordning nr 3665/87 anges gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter. Detta system har införts genom rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 148, s. 24; svensk specialutgåva, område 3, volym 2, s. 63).

4 I artikel 3.5 första stycket a i förordning nr 3665/87 föreskrivs att det dokument som används vid exporten för att styrka att produkterna berättigar till bidrag bland annat måste innehålla en beskrivning av produkterna enligt bidragsnomenklaturen.

5 I artikel 5.1 i nämnda förordning föreskrivs att betalning av ett rörligt eller fast bidrag under vissa där angivna förutsättningar inte enbart är beroende av att produkten har lämnat gemenskapens tullområde, utan också — utom när den på grund av force majeure förstörts under transport — att den har importerats till tredje land eller, i tillämpliga fall, till ett bestämt tredje land inom tolv månader från den dag då exportdeklarationen togs emot.

6 I artiklarna 16—18 i förordningen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 354/90 av den 9 februari 1990 om ändring i förordning (EEG) nr 3665/87 vad avser bevis för att jordbruksprodukter som berättigar till ett rörligt bidrag ankommit till bestämmelseorten i tredje land (EGT L 38, s. 34; svensk specialutgåva, område 3, volym 32, s. 23), föreskrivs tilläggsvillkor vad avser produkter för vilka bidragssatsen varierar beroende på bestämmelseort, i fråga om bevisning om att en produkt har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i det berörda tredje landet.

7 Artikel 17 i förordning nr 3665/87 innehåller följande bestämmelser om betalning av bidraget:

"1. Produkten skall ha importerats i oförändrat skick till det tredje land eller ett av de tredje länder för vilka bidraget är fastställt inom tolv månader från den dag då exportdeklarationen tas emot. Fristen kan dock förlängas enligt villkoren i artikel 47.

2. Produkter skall anses ha importerats i oförändrat skick om det inte på något vis framgår att de har bearbetats.

Dock gäller följande:

...

— En vara som bearbetas innan den importeras skall anses vara importerad i oförändrat skick om alla produkter som bearbetningen ger upphov till importeras till det tredje land där bearbetningen har ägt rum.

3. En produkt skall anses vara importerad när den har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i det berörda tredje landet."

8 Vad avser målet vid den nationella domstolen regleras frågan om för vilka produkter som exportbidrag kan beviljas och bidragens storlek i kommissionens förordning (EEG) nr 2253/90 av den 31 juli 1990 och kommissionens förordning nr 656/91 av den 19 mars 1991 om fastställande av exportbidrag för nötkött och om ändring av förordning (EEG) nr 3846/87 om upprättandet av en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter (EGT L 203, s. 63, respektive EGT L 73, s. 9).

9 I bilaga I till var och en av dessa förordningar anges produktkod, bestämmelseort och bidragsbelopp. Enligt fotnot 7 till dessa bilagor identifieras exportdestinationen med hjälp av en nummerkod, varvid bestämmelsezon 02 omfattar "tredje länder i Nordafrika, Främre Orienten och Mellanöstern, tredje länder i Västafrika, Centralafrika, Östafrika och södra Afrika, med undantag för

Libanon, Cypern, Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia". Härvid preciseras att tredje länder är de länder som definieras i kommissionens förordning (EEG) nr 420/90 av den 19 februari 1990 och kommissionens förordning nr 91/91 av den 15 januari 1991 om ländernomenklaturen för statistik över gemenskapens utrikeshandel och handeln medlemsstater emellan (EGT L 44, s. 15, respektive EGT L 11, s. 5). I de två förordningarna nämns var och en av AGS-länderna individuellt.

10 Kommissionen antog den 30 juni 1993 ett beslut angående beviljande av exportbidrag för export av nötkött till Förenade Arabemiraten för bearbetning med stöd av förordning nr 3665/87 (C(93) 1723 slutlig, nedan kallat beslutet). Artikel 1.1 i beslutet har följande lydelse:

"Exportbidrag kan beviljas för nötkött som exporteras till Förenade Arabemiraten och som i detta land bearbetas till köttprodukter enligt ett system för tillfällig import för aktiv förädling när dessa produkter senare exporteras från detta land till ett tredje land som är medlem i de arabiska gulfstaternas samarbetsråd."

11 Enligt artikel 2 är beslutet endast tillämpligt på export för vilken exportdeklarationen har mottagits under perioden från det att beslutet offentliggjordes till den 31 december 1994.

12 Samarbetsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen å ena sidan och medlemsländerna i de arabiska gulfstaternas samarbetsråd (Förenade Arabemiraten, Bahrain, Saudiarabien, Oman, Quatar och Kuwait) å andra sidan godkändes i gemenskapernas namn genom rådets beslut av den 20 februari

1989 (EGT L 54, s. 1; nedan kallat samarbetsavtalet). Följande föreskrivs i artikel 11 i avtalet:

"1. På handelsområdet är målet med detta avtal att främja utvecklingen och diversifieringen av det ömsesidiga kommersiella utbytet mellan de avtalsslutande parterna så långt det är möjligt, bland annat genom att studera hur handelshinder kan övervinnas, för att ge produkter från varje avtalsslutande part tillgång till den andra avtalspartens marknad.

2. De avtalsslutande parterna skall börja diskutera förhandlingar om ett avtal, som syftar till att utvidga handeln i enlighet med bestämmelserna i den gemensamma deklaration som återfinns som bilaga till detta avtal.

3. I avvaktan på att det handelsavtal som avses i punkt 2 skall slutas, beviljar de avtalsslutande parterna varandra behandling som mest gynnad nation."

13 Artikel 19 i samarbetsavtalet har följande lydelse:

"Utan att det påverkar tillämpningen av avtalets bestämmelser gäller följande på de områden som omfattas av avtalet:

...

— Överenskommelser som tillämpas av gemenskapen gentemot AGS-länderna skall inte ge upphov till någon diskriminering av dess medlemsländer, deras medborgare eller deras företag."

Tvisten vid den nationella domstolen

14 Det framgår av begäran om förhandsavgörande att DAT-SCHAUB från den 8 november 1990 till den 20 december 1992 exporterat fryst urbenat nötkött från Danmark med det i exportdeklarationen angivna bestämmelselandet Förenade Arabemiraten och erhållit exportbidrag därför. Produkten bearbetades i frizonen Jebel Ali, i emiratet Dubai, dock utan att den hade tullbehandlats för övergång till fri konsumtion. De produkter som erhölls efter denna bearbetning exporterades därefter till viss del till andra AGS-länder för försäljning där.

15 Den danska behöriga myndigheten ansåg att eftersom denna produkt hade återexporterats till andra länder än det i exportdeklarationen angivna landet Förenade Arabemiraten, hade DAT-SCHAUB inte rätt till exportbidrag för denna produkt, varför myndigheten återkrävde dessa exportbidrag genom att avräkna 9 898 936,75 DKK från den säkerhet som bolaget hade ställt avseende exportbidrag.

16 DAT-SCHAUB väckte talan mot ministeriet vid Østre Landsret i syfte att få återbetalning av det belopp som ministeriet hade krävt åter. Østre Landsret har vilandeförklarat målet och ställt följande fråga till domstolen:

"Skall begreppet 'tredje land' i artikel 17.2 andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, med beaktande av samarbetsavtalet mellan

Europeiska ekonomiska gemenskapen å ena sidan och medlemsländerna i de arabiska gulfstaternas samarbetsråd å andra sidan, vilket har godkänts genom rådets beslut nr 89/147 av den 20 februari 1989, tolkas så, att medlemsländerna i samarbetsrådet betraktas som ett och samma tredje land, med följden att en vara, som efter bearbetning i frizonen Jebel Ali i Förenade Arabemiraten, som importerats och övergått till fri konsumtion i ett annat medlemsland inom samarbetsområdet, skall anses ha importerats i oförändrat skick enligt artikel 17 i förordningen?"

Tolkningsfrågan

17 Den hänskjutande domstolen har ställt tolkningsfrågan för att få klarhet i huruvida artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 skall tolkas så, att AGS-länderna, i fall då produkter har bearbetats innan de har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i något av dessa länder och då produkterna därefter har exporterats till andra av dessa länder, skall anses som ett enda tredje land till vilket samtliga bearbetade produkter har importerats.

18 DAT-SCHAUB har hävdat att denna fråga skall besvaras jakande, eftersom begreppet "tredje land" i artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 även omfattar en sammanslutning av stater med vilken Europeiska gemenskaperna har ingått ett samarbetsavtal och för vilken det har fastställts enhetliga bidragssatser för samtliga stater som ingår däri.

19 DAT-SCHAUB menar att en tolkning som innebär att exportbidrag endast kan beviljas för produkter som övergått till fri konsumtion i det AGS-land där bearbetningen har skett skulle strida mot diskrimineringsförbudet i artikel 19 i samarbetsavtalet och proportionalitetsprincipen, eftersom samma bidragssats gäller för alla dessa länder och att man vid en korrekt tolkning av artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 måste tolka artikel 17.1

mer extensivt. Sistnämnda bestämmelse har följande lydelse: "Produkten skall ha importerats i oförändrat skick till det tredje land eller ett av de tredje länder för vilka bidraget är fastställt... " Eftersom beslutet jämställer olika AGS-länder vad avser exportbidrag, innebär det endast att tidigare rättsläge bekräftas, med förtydliganden på vissa punkter, bland annat vad avser vilka bevishandlingar som skall inges.

20 DAT-SCHAUB har slutligen hävdat att det har tolkat artikel 17.2 i förordning nr 3665/87 i god tro.

21 Ministeriet och kommissionen anser å sin sida att denna bestämmelse skall tolkas så, att man bara kan ha rätt till exportbidrag om produkterna importeras till och övergår till fri konsumtion i det land där de bearbetas. Nämnda bestämmelse är helt klar på denna punkt. Uttrycket "tredje land" används i singularis, varför detta uttryck inte kan tolkas så, att det avser en sammanslutning av flera tredje länder.

22 Ministeriet har härvid hänvisat till sjätte övervägandet i kommissionens förordning (EEG) nr 568/85 av den 4 mars 1985 om tionde ändringen av förordning (EEG) nr 2730/79 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 65, s. 5), vilket är ursprunget till motsvarande textavsnitt i artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87. I detta övervägande anges att "emellertid skall en vara som har bearbetats i importlandet innan den övergår till fri konsumtion anses vara importerad i oförändrat skick om det styrks att bearbetningen har skett i det tredje land där alla produkter som bearbetningen ger upphov till har övergått till fri konsumtion".

23 Ministeriet och kommissionen har dessutom gjort gällande att proportionalitetsprincipen inte med nödvändighet medför att AGS-länderna skall anses som ett enda land, eftersom kravet på att varan skall ha importerats i oförändrat skick till det deklarerade bestämmelselandet har införts för att underlätta kontroll av

varornas befordran, särskilt vad avser deras övergång till fri konsumtion i det land för vilket bidraget föreskrivs. Kommissionen har anfört detta argument i andra hand, eftersom den hänskjutande domstolen inte har tagit upp denna fråga. Vad avser kontrollhänsyn saknar det betydelse att bidragssatsen är densamma för andra länder till vilka varorna har återexporterats. Bidragssatsen är vidare inte specifik för AGS-länderna utan gäller även för olika andra tredje länder.

24 Vad avser samarbetsavtalet har ministeriet och kommissionen hävdat att det endast är fråga om ett ramavtal i vilket det fastställs vissa mål och principer men vilket förutsätter att det senare ingås ett verkligt handelsavtal, varför avtalet inte är direkt tillämpligt. Att tillämpa artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 i enlighet med dess ordalydelse för vart och ett av AGS-länderna innebär inte någon diskriminering dem emellan i den mening som avses i artikel 19 i samarbetsavtalet.

25 Vad avser beslutet har ministeriet och kommissionen gjort gällande att det medför ett tidsbegränsat undantag vad avser denna bestämmelse i förordning nr 3665/87, vilket endast har införts för att lösa dokumentproblemet.

26 Domstolen vill anmärka att enligt förordning nr 805/68 utgör beviljande av ett bidrag vid export till tredje land som är lika med skillnaden mellan priserna inom gemenskapen och priserna på världsmarknaden ett skydd för gemenskapens deltagande i den internationella handeln med nötkött.

27 Det skall vidare anmärkas att enligt fast rättspraxis har systemet med rörliga exportbidrag som syfte att öppna eller hålla marknaderna i de berörda tredje länderna öppna för gemenskapsexport och att de rörliga bidragen finns för att kunna beakta de specifika villkor som finns på varje importmarknad där gemenskapen vill spela en roll (se dom av den 11 juli 1984 i mål 89/83, Dimex,

REG 1984, s. 2815, punkt 8, och av den 28 mars 1996 i mål C-299/94, Anglo Irish Beef Processors International m.fl., REG 1996, s. I-1925, punkt 21).

28 Med hänsyn till detta syfte med systemet med rörliga exportbidrag, är det nödvändigt att de produkter som har subventionerats genom att bidrag beviljas verkligen når den mottagande marknaden för att saluföras där (se domen i det ovannämnda målet Anglo Irish Beef Processors International m.fl., punkt 28).

29 I enlighet med bestämmelserna i förordning nr 3665/87 krävs det för betalning av bidrag, när det gäller differentierade bidrag, att varan har importerats till ett tredje land samt att formaliteterna för övergång till fri konsumtion har fullgjorts (se dom av den 29 september 1998 i mål C-263/97, First City Trading m.fl., REG 1998, s. I-5537, punkt 27).

30 Omständigheten att produkten har återexporterats innan den har övergått till fri konsumtion i bestämmelselandet utesluter således att den, med avseende på betalning av det rörliga bidragsbeloppet, skulle kunna anses importerad i den mening som avses i artikel 5.1 i förordning nr 3665/87 (se domarna i de ovannämnda målen Dimex, punkt 17, och Anglo Irish Beef Processors International m.fl., punkt 23).

31 Vad för det första rör DAT-SCHAUB:s argumentation om att AGS-länderna skall anses som ett enda tredje land, vid tillämpning av artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87, skall det inledningsvis anmärkas att denna bestämmelse har en klar och tydlig ordalydelse, eftersom den plats där en eventuell bearbetning kan ske utan att bearbetningen medför att bidragsrätten går förlorad där definieras som "det tredje land" till vilket "alla produkter ... importeras", varvid singularis används.

32 Detta konstaterande motsägs inte av ordalydelsen i artikel 17.1 i förordning nr 3665/87, i vilken det även talas om "de tredje länder" — i pluralis — vad avser den ort till vilken produkten skall ha importerats i oförändrat skick. Denna bestämmelse rör nämligen import i oförändrat skick utan bearbetning och avser andra jordbruksprodukter för vilka det kan beviljas exportbidrag där bidragssatsen varierar inte beroende på land utan på till vilken zon, bestående av flera bestämmelseländer, som varan exporteras. I artikel 17.2 utesluts, av kontrollhänsyn, med avsikt att varan återexporteras efter bearbetning. Avfattningen av de två första punkterna i artikel 17 i förordning nr 3665/87 är således inte självmotsägande.

33 Domstolen konstaterar för det andra att det framgår av en jämförelse mellan artikel 3.5 första stycket a i förordning nr 3665/87 och bilaga I till förordning nr 3665/87 respektive förordning nr 656/91 att den aktör som ansöker om bidrag för export av nötkött måste ange varje bestämmelseland separat i exportdeklarationen, i enlighet med landsnomenklaturen i bilagan till förordning nr 420/90. Det skall härvid anmärkas att denna bilaga inte innehåller någon kollektiv benämning som "AGS-länderna". I bilagan anges tvärtom vart och ett av AGS-länderna separat, vilka som enskilda länder skall anses som separata bestämmelseorter vad avser exportbidrag.

34 Vad slutligen gäller DAT-SCHAUB:s argument rörande artikel 19 i samarbetsavtalet räcker det att konstatera att artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 är tillämplig utan åtskillnad för vart och ett av AGS-länderna och att denna bestämmelse inte innebär att något av dessa länder diskrimineras.

35 Vad för det andra avser frågan huruvida denna bestämmelse är förenlig med proportionalitetsprincipen skall det erinras om att ett effektivt kontrollsystem är helt avgörande för att exportbidragssystemet skall kunna fungera väl, eftersom en korrekt identifiering av varan i fråga är en förutsättning för utbetalning av exportbidrag (se dom av den 12 december 1985 i mål 276/84, Metelmann, REG 1985, s. 4057, punkt 11).

36 Vad avser ompackning av en vara till andra enheter, slog nämligen domstolen i denna dom fast att proportionalitetsprincipen inte utgör hinder för att man anser att varje ändring av varans yttre egenskaper medför förlust av exportbidraget, om denna ändring försvårar tullkontroll och därmed försvårar att exportbidragssystemet fungerar väl (domen i det ovannämnda målet Metelmann, punkt 13).

37 Av liknande skäl som rör nödvändigheten att inte försvåra tullkontroll anser domstolen att artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 inte strider mot proportionalitetsprincipen.

38 Vad för det tredje rör beslutet framgår det av ordalydelsen i artikel 2 att beslutet endast är tillämpligt på export för vilken exportdeklarationen har mottagits under perioden från det att beslutet offentliggjordes till den 31 december 1994, det vill säga en period som ligger efter omständigheterna i målet vid den nationella domstolen. Beslutet har inte retroaktiv verkan, varför det inte är tillämpligt på förevarande fall.

39 DAT-SCHAUB:s påstående att beslutet endast innebär en uttrycklig bekräftelse av en tidigare gällande tolkning av artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 vederläggs redan av beslutets ordalydelse.

40 Såsom anges i andra övervägandet i beslutet innebär ovannämnda bestämmelse att det inte går att bearbeta en gemenskapsvara i ett tredje bestämmelseland enligt ett system för tillfällig import och sedan exportera varan till ett annat tredje land med bibehållen rätt till exportbidrag.

41 Eftersom denna situation kan leda till att gemenskapsvarorna förlorar marknader beslutades det — såsom framgår av åttonde övervägandet i beslutet — på Kungariket Danmarks begäran att det under en viss angiven tid skulle vara tillåtet att återexportera bearbetade produkter till andra AGS-länder med bibehållen rätt till exportbidrag föreskrivet för ett av dem, nämligen Förenade Arabemiraten, vilket är det bestämmelseland som anges i exportdeklarationen.

42 Det framgår således av såväl ordalydelsen av som syftet med beslutet att det innebär ett tidsbegränsat undantag vad avser tillämpningen av artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87. Beslutet har således inte den innebörd som DAT-SCHAUB påstår att det har, nämligen att en tidigare gällande tillämpning av nämnda bestämmelse stadfästs.

43 DAT-SCHAUB har slutligen gjort gällande att en vanlig aktör i god tro kan förstå ovannämnda bestämmelse så, att det går att återexportera en vara från ett AGS-land till ett annat AGS-land, eftersom samma bidragssats är tillämplig för samtliga dessa länder.

44 Det räcker härvid, såsom konstaterats i punkterna 31 och 32 ovan, att erinra om att ordalydelsen i artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 är tillräckligt klar för att kunna förstås så, att den endast avser bearbetning av varor i det land där de bearbetade varorna sedan övergår till fri konsumtion. De ekonomiska aktörerna kan således inte göra gällande berättigade förväntningar på en mer extensiv tolkning med utgångspunkt från bestämmelsens ordalydelse.

45 Mot bakgrund av det ovan sagda blir svaret på tolkningsfrågan att artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i förordning nr 3665/87 skall tolkas så, att AGS-länderna, i fall då produkter har bearbetats innan de har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i något av dessa länder och då produkterna därefter

har exporterats till andra av dessa länder, inte skall anses som ett enda tredje land till vilket samtliga bearbetade produkter har importerats.

Rättegångskostnader

46 De kostnader som har förorsakats kommissionen, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

— angående den fråga som genom beslut av den 12 mars 1998 har ställts av Østre Landsret — följande dom:

Artikel 17.2 andra stycket andra strecksatsen i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter skall tolkas så, att AGS-länderna, i fall då produkter har bearbetats innan de har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i något av dessa länder och då produkterna därefter

har exporterats till andra av dessa länder, inte skall anses som ett enda tredje land till vilket samtliga bearbetade produkter har importerats.

Sevón Jann Wathelet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 16 december 1999.

R. Grass

Justitiesekreterare

L. Sevón

Ordförande på första avdelningen